നിരാകരണപത്രം
(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെയും കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റിന്റെ സാധൂകരണത്തോടെയും തർജ്ജമ നടത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

[2021] 5 S.C.R. 232

മംഗള വാമൻ കരാന്ദികർ (ഡി) ടി.ആർ. എൽ.ആർ.എസ്.

v.

പ്രകാശ് ദാമോദർ രണദേ

(സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ. 2010-ലെ 10827)

മെയ് 07, 2021

[സി.ജെ.ഐ. എൻ.വി. രമണ, ജസ്റ്റിസ് സൂര്യ കാന്ത്, ജസ്റ്റിസ് അനിരുദ്ധ ബോസ്]

രേഖകളുടെ വ്യാഖ്യാനം: കരാർ വ്യാഖ്യാനം - ഇത് കക്ഷികൾ പ്രകടിപ്പിച്ച ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇന്ത്യൻ തെളിവ് നിയമം, 1872: വകുപ്പ് 92 - കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള കരാർ - കരാർ വായിച്ചപ്പോൾ, കരാർ കാലയളവിൽ തന്റെ ബിസിനസ്സ് എതിർകക്ഷിക്ക് കൈമാറാൻ അപ്പീൽവാദി ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നു എന്നും, ഈ കരാർ എതിർകക്ഷിക്ക് ബിസിനസ്സ് നടത്തുന്നതിനുള്ള പാട്ടക്കരാറോ ലൈസൻസോ ആയിരുന്നില്ല എന്നും വ്യക്തമാണ് - രേഖയിലെ ഭാഷയെ മാത്രം ആശ്രയിച്ച് അതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കരുത് എന്നും, മറിച്ച് കരാറിന് ശരിയായ അർത്ഥം നൽകുന്നതിന് ബാഹ്യ തെളിവുകൾ (extrinsic evidence) ഉപയോഗിക്കണം എന്നും എതിർകക്ഷി വാദിച്ചു - ഈ വാദം അംഗീകരിക്കാനാവില്ല - വകുപ്പ് 92 ഒരു കരാറിലെ വ്യവസ്ഥകളെ നിരാകരിക്കാനോ, മാറ്റം വരുത്താനോ, കൂട്ടിച്ചേർക്കാനോ, ഒഴിവാക്കാനോ സാധ്യതയുള്ള വാക്കാലുള്ള ഉടമ്പടികളോ പ്രസ്താവനകളോ തെളിവായി സ്വീകരിക്കുന്നത് വ്യക്തമായി വിലക്കുന്നു - രേഖയിലെ വ്യവസ്ഥകളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ് അതിന്റെ യഥാർത്ഥ വ്യവസ്ഥകൾ എന്ന് കാണിക്കാൻ വാക്കാലുള്ള തെളിവുകൾ സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കി�ൽ, അത് ആ വ്യവസ്ഥകളെ നിരാകരിക്കാനോ മാറ്റം വരുത്താനോ തെളിവ് നൽകാൻ അനുമതി നൽകുന്നതിന് തുല്യമാകും, അതിനാൽ അത് വകുപ്പ് 92-ന്റെ വിലക്കുകൾക്ക് കീഴിൽ വരുന്നു - നിയമനിർമ്മാണ സഭ ഈ വകുപ്പിന് അപവാദങ്ങൾ (exceptions) ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അതിന്റെ ലക്ഷ്യം ഇല്ലാതാക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കില്ല - കരാറിലെ വിവരങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചാൽ, രേഖയിലെ ഭാഷ അവ്യക്തമാണെന്ന് കാണിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, എതിർകക്ഷിക്ക് വിരുദ്ധമായ ബാഹ്യ തെളിവുകളോ വാക്കാൽ നൽകിയ തെളിവുകളോ ഹാജരാക്കാൻ സാധിക്കില്ല. നിലവിലുള്ള ബിസിനസ്സ് തുടരുന്നതിന് വേണ്ടിയാണ് ലൈസൻസ് ഉണ്ടാക്കിയത് എന്നും, കടയുടെ സ്ഥലം വാടകയ്ക്ക് കൊടുക്കുന്നതിനോ പാട്ടത്തിന് നൽകുന്നതിനോ വേണ്ടിയായിരുന്നില്ല ലൈസൻസ് എന്നും തെളിവുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ അപവദിത ഉടമ്പടി നിലവിലുള്ള ബിസിനസ്സ് തുടരാനുള്ള

ലൈസൻസ് ആണെന്ന് ഒരിക്കൽ തീരുമാനിച്ചാൽ, ബോംബെ വാടക നിയമം (Bombay Rent Act) അത്തരം ക്രമീകരണങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നില്ല - വിചാരണ കോടതിയുടെ അധികാരപരിധി അതനുസരിച്ച് ഇല്ലാതാക്കപ്പെടുന്നില്ല - വാടക നിയന്ത്രണവും ഒഴിപ്പിക്കലും.

അപ്പീൽ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട്, ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

1. നിയമനിർമ്മാതാക്കളുടെ വ്യക്തിപരമായ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ കൂടി ഉൾക്കൊള്ളേണ്ടതിനാൽ നിയമ വ്യാഖ്യാനം കൂടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. ഇതിൽ നിന്ന് വിഭിന്നമായി, കരാർ വ്യാഖ്യാനം കക്ഷികൾ പ്രകടിപ്പിച്ച ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കിയെടുക്കുന്നത് കോടതികൾക്ക് ഒരു 'പുനരാവർത്തന പ്രക്രിയ'യാണ്. ഏതായാലും, ഒരു നിയമമോ കരാറോ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിനുള്ള ആദ്യപടി അത് വായിക്കുക എന്നതാണ്. [ഖണ്ഡിക 9][239-ബി-സി]

2. സാധാരണയായി, വ്യവസായികൾ ഒരു കരാറിന്റെ എല്ലാ ചെറിയ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ചിന്തിക്കാറില്ല. ഒരു രേഖയിൽ കക്ഷികൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷയ്ക്ക് ഒന്നിലധികം അർത്ഥങ്ങളുണ്ടാകാം. കക്ഷികൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതുപോലെ, വ്യാപാരരംഗത്ത് ന്യായമായ അർത്ഥം പരിഗണിച്ച് ഒരു കരാറിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കിയെടുക്കുക എന്നത് കോടതികളുടെ ഉത്തരവാദിത്തമാണ്. കരാർ വ്യാഖ്യാനത്തിനുള്ള നിയമങ്ങളുടെ വികസനം ക്രമേണയും നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെയും സംഭവിച്ചതാണ് എന്ന് ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് അപ്രസക്തമാകില്ല. [ഖണ്ഡിക 10] [239-സി-ഇ]

3.1 കരാർ കാലയളവിൽ അപ്പീൽവാദിയിൽ നിന്ന് എതിർകക്ഷിയിലേക്ക് ബിസിനസ്സ് കൈമാറാൻ കക്ഷികൾ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നത് കരാർ വായനയിൽ വ്യക്തമാണ്. ഈ കരാർ എതിർകക്ഷിക്ക് ബിസിനസ്സ് നടത്തുന്നതിനുള്ള ഒരു പാട്ടക്കരാറോ ലൈസൻസോ ആയിരുന്നില്ല. എന്നാൽ, രേഖയുടെ അർത്ഥം അതിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഷയെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി മനസ്സിലാക്കരുത് എന്നും, മറിച്ച് കരാറിന് ശരിയായ അർത്ഥം നൽകുന്നതിന് ബാഹ്യ തെളിവുകൾ (extrinsic evidence) ഉപയോഗിക്കണം എന്നും എതിർകക്ഷി വാദിച്ചു. ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, എല്ലാ ബാഹ്യ തെളിവുകളും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, കരാറിനെ ബോംബെ വാടക നിയമത്തിന് കീഴിൽ വരുന്ന ഒരു "അനുമതിയും ലൈസൻസും" (ലീവ് ആൻഡ് ലൈസൻസ്) കരാറായി കണക്കാക്കണം എന്ന് അദ്ദേഹം സമർപ്പിച്ചു. രസീതുകൾ "വാടക രസീതുകൾ" ആയി രേഖപ്പെടുത്തിയതുപോലുള്ള ബാഹ്യ തെളിവുകൾ പരിഗണിച്ച് വേണം രേഖയെ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ എന്ന് ഇന്ത്യൻ തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 95 അടിസ്ഥാനമാക്കി അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു. ഒരു രേഖയിലെ വ്യവസ്ഥകൾ സംശയമുണ്ടാക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ മാത്രമേ, 92-ഉം 95-ഉം വകുപ്പുകളിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ

കഴിയൂ എന്ന് ഈ വകുപ്പുകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. എന്നാൽ ഒരു രേഖ വളരെ ലളിതവും വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടില്ലാത്തതുമാണെങ്കിൽ, ഈ വ്യവസ്ഥകൾ ബാധകമല്ല. [ഖണ്ഡികകൾ 11, 14] [239-ഇ-ജി; 240-എ, എച്ച്; 241-എ]

4. കരാർ അനുസരിച്ച്, 'കരന്ദികർ ബ്രദേഴ്സ്' എന്ന പേരിൽ ബിസിനസ്സ് തുടർന്ന് നടത്താനും, പ്രതിമാസം 90 രൂപ റോയൽറ്റിയായി നൽകാനും നിർബന്ധമാക്കിയിരുന്നു. കക്ഷികൾ കരാറിലെ വിവരങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചാൽ, രേഖയിലെ ഭാഷയിൽ അവ്യക്തതയുണ്ടെന്ന് തെളിയിക്കാത്ത പക്ഷം, എതിർകക്ഷിക്ക് വിരുദ്ധമായ ബാഹ്യ വാക്കാലുള്ള തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാൻ സാധിക്കില്ല. അതേ വ്യവസ്ഥകളിൽ തന്നെയാണ് കരാർ നീട്ടിയത് എന്നതും ഇവിടെ അപ്രസക്തമാവില്ല. [ഖണ്ഡിക 16] [241-ഡി-ഇ]

5. ഹൈക്കോടതിക്ക് വകുപ്പ് 95-ന്റെ വ്യാപ്തി മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ പിഴവ് സംഭവിച്ചു, അത് കരാറിലെ ഭാഷയിലെ അവ്യക്തതയെക്കാൾ അതിന്റെ ലംഘനത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന തെളിവുകൾ പരിഗണിക്കുന്നതിലേക്ക് നയിച്ചു. കടമുറി പാട്ടത്തിനെടുക്കുന്നതിനോ ലൈസൻസ് എടുക്കുന്നതിനോ വേണ്ടിയായിരുന്നില്ല, മറിച്ച് നിലവിലുള്ള ബിസിനസ്സ് തുടരുന്നതിന് വേണ്ടിയാണ് ലൈസൻസ് ഉണ്ടാക്കിയത് എന്നും തെളിവുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഹൈക്കോടതി നൽകിയ അർത്ഥം അംഗീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത് കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള കരാറിന് പകരമായി കോടതികൾ സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം കാര്യങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതിന് തുല്യമാകും. നിലവിലുള്ള ബിസിനസ്സ് തുടരാനുള്ള ലൈസൻസാണ് ഈ അപവദിത കരാറെന്ന് തീരുമാനിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, ബോംബെ വാടക നിയമം (Bombay Rent Act) അത്തരം ക്രമീകരണങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നില്ല. അതിനാൽ, വിചാരണക്കോടതിയുടെ അധികാരപരിധി ഇല്ലാതാക്കപ്പെടുന്നില്ല. [ഖണ്ഡികകൾ 17, 18] [241-എഫ്; 242-എ]

രോഹിതാഷ് കുമാർ v. ഓം പ്രകാശ് ശർമ്മ (2013) 11 SCC 451 : [2012] 13 SCR 47 - **ആശ്രയിച്ചു.**

ഇൻവെസ്റ്റേഴ്സ് കോമ്പൻസേഷൻ സ്കീം v. വെസ്റ്റ് ബ്രോംവിച്ച് ബിൽഡിംഗ് സൊസൈറ്റി **[1998] 1 ഡബ്ല്യു.എൽ.ആർ. 896;** *വിഗ്മോർ ജെ.എച്ച്., "വിഗ്മോർ ഓൺ എവിഡൻസ്,* **വോളിയം 4" (1915) 25 ദി യേൽ ലോ ജേണൽ 163 - പരാമർശിക്കപ്പെട്ടു.**

<u>കേസ് നിയമ സൂചിക</u>

[2012] 13 SCR 47 ആശ്രയിച്ചു ഖണ്ഡിക 15

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരപരിധി: സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 2010-ലെ 10827.

ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയുടെ 07.11.2009-ലെ രണ്ടാം അപ്പീൽ നമ്പർ 537 of 1991-ലെ വിധിക്കും ഉത്തരവിനും എതിരെയുള്ള അപ്പീൽ.

1991-ലെ രണ്ടാം അപ്പീൽ നമ്പർ 537-ൽ ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയുടെ 07.11.2009-ലെ വിധിന്യായത്തിലും ഉത്തരവിലും നിന്ന്.

അപ്പീൽവാദികൾക്കുവേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകർ: ശ്രീമതി അഭ R. ശർമ്മ, ശ്രീമതി ഗൌൻ കാർത്തിക

എതിർകക്ഷിക്കുവേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകർ: മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ രാജേന്ദ്ര വി. പൈ, ശ്രീമതി ബീന R. പൈ, അലൗകിക് R. പൈ, അക്ഷയ് R. പൈ, ശ്രീമതി. നികിത കെ. ധരംഷി, വിഠൽ ദേവ്ഖിലെ, ആനന്ദ് ദിലീപ് ലാൻഡ്ഗെ

കോടതിവിധി പുറപ്പെടുവിച്ചത്:

സി.ജെ.ഐ. എൻ.വി. രമണ

1. ഈ അപ്പീൽ ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയുടെ 1991-ലെ രണ്ടാം അപ്പീൽ നമ്പർ 537-ന്റെ വിധിക്കെതിരെ ഫയൽ ചെയ്തതാണ്. ആ വിധിയിൽ, രണ്ടാം അപ്പീൽ എതിർകക്ഷിക്ക് അനുകൂലമായി അനുവദിക്കുകയും, ഇവിടെ അപ്പീൽവാദിക്ക് അനുകൂലമായുണ്ടായിരുന്ന വിധി റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്തു.

2. ഈ കേസ് അപ്പീൽവാദിയും (മരണപ്പെട്ടതിനാൽ നിയമപരമായ അവകാശികൾ മുഖേന) എതിർകക്ഷിയും തമ്മിൽ ഒപ്പുവച്ച ഒരു കരാറിൽ നിന്ന് ഉടലെടുത്തതാണ്. അപ്പീൽവാദിയുടെ ഭർത്താവ്, 1962-ൽ അകാലത്തിൽ മരിക്കുന്നതുവരെ, "കരന്ദികർ ബ്രദേഴ്സ്" എന്ന പേരിൽ ഒരു സ്റ്റേഷനറി ബിസിനസ്സ് നടത്തിയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം, അവർ കുറച്ചുകാലം ബിസിനസ്സ് തുടർന്നു. പിന്നീട് അവർക്ക് ബിസിനസ്സ് മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകാൻ കഴിയാതെ വന്നപ്പോൾ, അത് കുറച്ചുകാലത്തേക്ക് എതിർകക്ഷിയെ ഏൽപ്പിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. അതനുസരിച്ച്, 07.02.1963-ൽ അവർ ഒരു കരാറിൽ ഏർപ്പെട്ടു. ആ കരാറിലെ വ്യവസ്ഥകൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്:

> "2. കഴിഞ്ഞ 24-25 വർഷമായി പുണെയിലെ സദാശിവ് പേട്ടിൽ സിറ്റി സർവ്വേ നമ്പർ 196/66-ൽ (പുതിയ വീട്ടുനമ്പർ 1643) സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന നിങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള 'കരന്ദികർ ബ്രദേഴ്സ്' എന്ന സ്റ്റേഷനറി, നോട്ട്ബുക്ക്, പുസ്തകക്കട ഞാൻ നടത്തുന്നതിനായി എനിക്ക് നൽകണമെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അതിന് നിങ്ങൾ സമ്മതിച്ചു. അതനുസരിച്ച് നമ്മൾ തമ്മിൽ ഒരു കരാറിലെത്തി. അതിലെ വ്യവസ്ഥകൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്:

A. മുകളിൽ ഖണ്ഡിക 1 (എ)യിൽ വിവരിച്ച സ്ഥലത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതും നിങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളതുമായ 'കരന്ദികർ ബ്രദേഴ്സ്' എന്ന സ്റ്റേഷനറി കടയും, അതിലുള്ള മുകളിൽ ഖണ്ഡിക 1 (ബി)യിൽ വിവരിച്ച ഫർണിച്ചറുകളും മറ്റും 1963 ഫെബ്രുവരി 1 മുതൽ 1965 ജനുവരി 31 വരെയുള്ള രണ്ട് വർഷത്തേക്ക് ഒരു കരാർ പ്രകാരം ബിസിനസ്സ് നടത്തുന്നതിനായി ഞാൻ ഏറ്റെടുക്കുന്നു.

B. മുകളിൽ ഖണ്ഡിക 1 (എ) യിൽ വിവരിച്ച കടയുടെ വാടക നിങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഉടമസ്ഥന് നൽകേണ്ടത്, അതിന് ഞാൻ ഉത്തരവാദിയല്ല. ബിസിനസ്സ് നടത്തുന്നതിനായി ഞാൻ കട ഏറ്റെടുക്കുന്നതിന് പ്രതിമാസം 90/- രൂപ (തൊണ്ണൂറ് രൂപ മാത്രം) റോയൽറ്റിയായി എല്ലാ മാസവും അഞ്ചാം തീയതിക്ക് മുമ്പായി നിങ്ങൾക്ക് നൽകുന്നതാണ്."

3. സമയാസമയം ആവർത്തിച്ച്, കരാർ കൃത്യമായി പുതുക്കി. 1980-കളിൽ, തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ ബിസിനസ്സ് വീണ്ടും തുടങ്ങാൻ ആഗ്രഹിച്ച്, അപ്പീൽവാദി 20.12.1980-ന് എതിർകക്ഷിയോട് 31.01.1981-നകം സ്ഥലം ഒഴിയണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഒരു നോട്ടീസ് നൽകി. എന്നാൽ, ബിസിനസ്സ് വിറ്റത് ഒരു അനുബന്ധ നടപടി മാത്രമാണെന്നും, കരാർ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു വാടകക്കരാറാണെന്നും അവകാശപ്പെട്ട് എതിർകക്ഷി മറുപടി നൽകി. എതിർകക്ഷിയുടെ ഈ മറുപടിയിൽ അതൃപ്തയായി, അപ്പീൽവാദി പുണെയിലെ ജോയിന്റ് സിവിൽ ജഡ്ജ്, ജൂനിയർ ഡിവിഷൻ കോടതിയിൽ 1981-ലെ RCS നമ്പർ 764 എന്ന സിവിൽ കേസ് ഫയൽ ചെയ്തു. വിചാരണയ്ക്കിടെ, വിചാരണക്കോടതി ഉന്നയിച്ച പ്രധാന ചോദ്യങ്ങളിലൊന്ന് നമ്മുടെ ആവശ്യത്തിനായി ഇവിടെ നൽകുന്നു:

"1963 മുതൽ എതിർകക്ഷി, അന്യായത്തിലെ ഏഴാം ഖണ്ഡികയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ, വ്യവഹാരത്തിലുള്ള സ്ഥലത്തിന്റെ ലൈസൻസിയാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്നുണ്ടോ? അതുകൊണ്ട്, വ്യവഹാരം ഫയൽ ചെയ്ത തീയതിയിൽ അദ്ദേഹം ബോംബെ വാടക നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 15 എ പ്രകാരം ആ സ്ഥലത്തിന്റെ വാടകക്കാരനായി മാറിയോ?"

വിചാരണക്കോടതി 30.08.1988-ലെ വിധിന്യായത്തിലൂടെ, അപ്പീൽവാദിക്ക് അനുകൂലമായി വിധി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും, കരാറിന്റെ യഥാർത്ഥ ലക്ഷ്യം ബിസിനസ്സ് വിൽക്കുകയായിരുന്നു എന്നും, അല്ലാതെ എതിർകക്ഷിക്ക് കട വാടകയ്ക്ക് നൽകുകയായിരുന്നില്ല എന്നും വിധിച്ചു. കടമുറി ലൈസൻസ് അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് നൽകിയത് എന്ന എതിർകക്ഷിയുടെ വാദം തള്ളിക്കൊണ്ട് കോടതി താഴെ പറയുന്ന വിധി പുറപ്പെടുവിച്ചു:

"8. മരണപ്പെട്ട മംഗള കരാന്ദികറുടെ ഭർത്താവ് വാമൻ കരാന്ദികർ ആയിരുന്നു യഥാർത്ഥത്തിൽ വ്യവഹാരത്തിലുള്ള കടയിലെ ബിസിനസ്സ് നടത്തിയിരുന്നത് എന്ന വസ്തുത എതിർകക്ഷി നിഷേധിക്കുന്നില്ല. സ്റ്റേഷനറി, പുസ്തകങ്ങൾ, നോട്ട്ബുക്കുകൾ

എന്നിവയുടെ ബിസിനസ്സാണ് അദ്ദേഹം നടത്തിയിരുന്നത്. അതേ ബിസിനസ്സാണ് അദ്ദേഹത്തിന് കൈമാറിയത്. മരണപ്പെട്ട മംഗള കരാന്ദികറുടെ ഭർത്താവിന്റെ വിയോഗശേഷം, ആ കടയും ബിസിനസ്സും അവർക്ക് കൈവശമായി. ഭർത്താവിന്റെ മരണശേഷം അവർക്ക് ബിസിനസ്സ് തുടർന്ന് നടത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്ന് തെളിവുകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതിനിടെ എതിർകക്ഷി അവരെ സമീപിച്ചു. തുടർന്ന്, പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ ബിസിനസ്സ് എതിർകക്ഷിക്ക് കൈമാറാൻ അവർ സമ്മതിച്ചു. ഈ വസ്തുത എതിർകക്ഷി നിഷേധിക്കുന്നു. അന്യായക്കാരിക്ക് ഒരിക്കലും സ്റ്റേഷനറി കട ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, മറിച്ച് ഒരു പലചരക്ക് കടയായിരുന്നു എന്നും, ഭർത്താവിന്റെ മരണശേഷം അത് വർഷങ്ങളോളം അടച്ചിട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു എന്നും എതിർകക്ഷി വാദിക്കുന്നു. 1963-ൽ എതിർകക്ഷി അന്യായക്കാരിയെ സമീപിച്ചു എന്നും, തുടർന്ന് ലൈസൻസ് അടിസ്ഥാനത്തിൽ വ്യവഹാരത്തിലുള്ള കട അദ്ദേഹത്തിന് നൽകാൻ അന്യായക്കാരി സമ്മതിച്ചു എന്നും എതിർകക്ഷി പറയുന്നു. എതിർകക്ഷിയുടെ ഈ വാദം കരാർ രേഖയിലെ വ്യവസ്ഥകൾ തന്നെ നിഷേധിക്കുന്നു. ഇത് ഒരു ലൈസൻസ് കരാറാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതിനുള്ള വലിയ ഭാരം എതിർകക്ഷിക്കാണ്. എന്നാൽ അദ്ദേഹം അത് നിറവേറ്റിയിട്ടില്ല. അതിനാൽ, രേഖ വളരെ പ്രസക്തമാവുകയും അതിന് വലിയ പ്രാധാന്യമുണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ രേഖയിൽ (ലക്ഷ്യരേഖ 33) രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിശോധിച്ചാൽ, മരണപ്പെട്ട അന്യായക്കാരിയുടെ ഏക ഉദ്ദേശ്യം, വ്യവഹാരത്തിലുള്ള കടയിലെ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബിസിനസ്സ് എതിർകക്ഷിക്ക് കൈമാറുകയായിരുന്നു എന്ന് വ്യക്തമാകും. **വ്യവഹാരത്തിലുള്ള സ്ഥലത്തിന്മേൽ ഒരു "അനുമതിയും ലൈസൻസും" (ലീവ് ആൻഡ് ലൈസൻസ്) ഉണ്ടാക്കാൻ അവർക്ക് യാതൊരു ഉദ്ദേശ്യവുമില്ലായിരുന്നു.** മരണപ്പെട്ട അന്യായക്കാരി വളരെ വ്യക്തമായും, അതീവ ശ്രദ്ധയോടും കൂടിയാണ് കരാറിൽ കടയുടെ പരിസരം എന്ന വാക്ക് ഒഴിവാക്കിയത്. പകരം, "കട" എന്ന വാക്ക് ബിസിനസിനെ മാത്രം സൂചിപ്പിക്കാനാണ് എല്ലായ്പ്പോഴും ഉപയോഗിച്ചത്. **കൂടാതെ, അവർ "വാടക" എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നത് ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രതിയുടെ മേൽ റോയൽറ്റി ചുമത്തുകയാണെന്ന് അവർ വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.** ബോംബെ വാടക നിയമത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ, "ലൈസൻസ്" എന്ന വാക്ക് എപ്പോഴും സ്ഥലത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ബോംബെ വാടക നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളുടെ ആനുകൂല്യം തേടേണ്ടത് എതിർകക്ഷിയാണ്. ഇവിടെ അന്യായക്കാരിക്ക് വ്യവഹാരത്തിലുള്ള കടയുടെ മേൽ "അനുമതിയും ലൈസൻസും" (ലീവ് ആൻഡ് ലൈസൻസ്) സൃഷ്ടിക്കാൻ യാതൊരു ഉദ്ദേശ്യവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എതിർകക്ഷി ലക്ഷ്യരേഖ 40 എന്ന രസീത് തെളിവായി ഹാജരാക്കി. ഇത് അന്യായക്കാരി

ഹാജരാക്കിയ രേഖയാണ്. ഇതിൽ "വാടക" എന്ന വാക്ക് കാണിക്കുന്നുണ്ട്. എതിർകക്ഷി ഈ വസ്തുത ഉപയോഗിച്ച് വാടകയാണ് വാങ്ങിയിരുന്നത്, റോയൽറ്റിയല്ല എന്ന് വാദിക്കുന്നു. ഇവിടെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യം, അന്യായക്കാരിക്ക് വാടക വാങ്ങാൻ ഒട്ടും ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നതാണ്. റോയൽറ്റിയാണ് വാങ്ങിയിരുന്നത് എന്ന് അപ്പീൽ നൽകിയ വ്യക്തിയുടെ കേസിൽ ഉടനീളം പറയുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ, അന്യായക്കാരി വാടകയാണ് വാങ്ങിയിരുന്നതെന്ന് സ്ഥാപിക്കാൻ ഈ കോടതിക്ക് സാധിക്കുന്നില്ല. ...

14. ഇഷ്യു നമ്പറുകൾ 5, 6. – എതിർകക്ഷി വാദിക്കുന്നത് താൻ വ്യവഹാരത്തിലുള്ള കടയുടെ വാടകക്കാരനാണ് എന്നാണ്. തുടക്കത്തിൽ ലൈസൻസ് അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് കട അദ്ദേഹത്തിന് നൽകിയത്. എന്നാൽ, ബോംബെ വാടക നിയമത്തിലെ ഭേദഗതിയും, വകുപ്പ് 15 (എ) കൂട്ടിച്ചേർത്തതും കാരണം എല്ലാ ലൈസൻസികളും വാടകക്കാരായി മാറിയിട്ടുണ്ട്. എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ ഈ വാദത്തെ സാധൂകരിക്കുന്നതിനായി A.I.R-ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു കേസ് നിയമത്തെ ആശ്രയിക്കുന്നു. 1987-ലെ സുപ്രീം കോടതിയുടെ പേജ് 117. നിയമതത്ത്വങ്ങളെക്കുറിച്ച് യാതൊരു തർക്കവുമില്ലെന്നത് നിസ്സംശയമാണ്. **ഈ വ്യവഹാരത്തിൽ, കടമുറി ലൈസൻസ് അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് തനിക്ക് നൽകിയതെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതിൽ എതിർകക്ഷി പൂർണ്ണമായും പരാജയപ്പെട്ടു.** അതിനാൽ, അദ്ദേഹത്തിന് വാടകാവകാശം (tenancy) ഒരു ഘട്ടത്തിലും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ... **(ഊന്നൽ നൽകിയത്)**

4. അതനുസരിച്ച്, വ്യവഹാരത്തിലുള്ള വസ്തുവും അതിലെ ഫർണിച്ചറുകളും മറ്റ് സാധനങ്ങളും അപ്പീൽവാദിക്ക് കൈമാറണമെന്ന് വിചാരണക്കോടതി എതിർകക്ഷിയോട് ഉത്തരവിട്ടു.

5. വിചാരണക്കോടതിയുടെ വിധിയിൽ അതൃപ്തനായി, എതിർകക്ഷി പുണെയിലെ അഡീഷണൽ ജില്ലാ ജഡ്ജിയുടെ കോടതിയിൽ 1988-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 979 എന്ന പേരിൽ ഒരു അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്തു. 29.07.1991-ന്, അഡീഷണൽ ജില്ലാ ജഡ്ജി എതിർകക്ഷി ഫയൽ ചെയ്ത അപ്പീൽ തള്ളിക്കൊണ്ട് വിധി പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഈ വിധിയിൽ അതൃപ്തനായ എതിർകക്ഷി, ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയിൽ 1991-ലെ രണ്ടാം അപ്പീൽ നമ്പർ 537 എന്ന പേരിൽ ഒരു രണ്ടാം അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്തു.

6. 07.11.2009-ലെ അപവദിത ഉത്തരവിലൂടെ ബോംബെ ഹൈക്കോടതി രണ്ടാം അപ്പീൽ അനുവദിക്കുകയും വിചാരണക്കോടതിയുടെയും ആദ്യ അപ്പീൽ കോടതിയുടെയും ഉത്തരവുകൾ റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്തു. ബോംബെ വാടക നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 15 എ-ക്ക് കീഴിൽ വരുന്ന ഒരു ലൈസൻസ് കരാറിലാണ് എതിർകക്ഷി ഏർപ്പെട്ടതെന്ന് ഹൈക്കോടതി വിധിച്ചു. കൂടാതെ, ബോംബെ വാടക നിയമത്തിന് കീഴിലുള്ള കേസുകൾ പരിഗണിക്കാൻ വിചാരണക്കോടതിക്ക്

അധികാരമില്ലെന്നും, പ്രൊവിൻഷ്യൽ സ്മോൾ കോസസ് കോടതി നിയമപ്രകാരം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട സ്മോൾ കോസസ് കോടതിയാണ് ഇത്തരം കേസുകൾ പരിഗണിക്കേണ്ടതെന്നും ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. കേസിന്റെ മെറിറ്റുകൾ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട് രണ്ടാം അപ്പീൽ കോടതി താഴെ പറയുന്ന നിരീക്ഷണങ്ങളും നടത്തി.

> "22. കേസിന്റെ പൂർണ്ണമായ വിവരങ്ങൾ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, താഴെയുള്ള രണ്ട് കോടതികളും രേഖയും അതിനോടനുബന്ധിച്ച സാഹചര്യങ്ങളും തെറ്റായി വ്യാഖ്യാനിച്ചു. ഈ കോടതിയുടെ വീക്ഷണത്തിൽ, കക്ഷികൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്ഥലം അപ്പീൽവാദിക്ക് "അനുമതിയും ലൈസൻസും" (ലീവ് ആൻഡ് ലൈസൻസ്) അടിസ്ഥാനത്തിൽ കൈമാറാൻ സമ്മതിച്ചിരുന്നു എന്നാണ് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്."

7. ഇതിൽ അതൃപ്തനായി, അപ്പീൽവാദി ഈ അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്തു.

8. അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചത്, ഹൈക്കോടതിയുടെ അപവദിത ഉത്തരവിന് കരാറിലെ ഭാഷ മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ പിഴവ് സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നാണ്. ഈ ഭാഷ, അപ്പീൽവാദിയുടെ അന്തരിച്ച ഭർത്താവ് നടത്തിയിരുന്ന നിലവിലുള്ള ബിസിനസ്സ് തുടരുന്നതിനായി ഒരു ലൈസൻസ് ഉണ്ടാക്കാനുള്ള കക്ഷികളുടെ ഉദ്ദേശ്യത്തെ വ്യക്തമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മറുവശത്ത്, എതിർകക്ഷിയുടെ അഭിഭാഷകൻ ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിയെ പിന്തുണച്ചുകൊണ്ട് വാദിച്ചത്, കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള കരാർ ബോംബെ വാടക നിയമത്തിന് കീഴിൽ വരുന്ന, കട ഉപയോഗിക്കാനുള്ള ഒരു ലൈസൻസ് മാത്രമായിരുന്നു എന്ന് കാണിക്കുന്ന ബാഹ്യ തെളിവുകളുണ്ട് എന്നാണ്. ഇക്കാരണത്താൽ, വിചാരണക്കോടതിക്ക് ഈ കേസ് പരിഗണിക്കാനുള്ള അധികാരമില്ലായിരുന്നു എന്ന ഹൈക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവിനെ അദ്ദേഹം പിന്തുണയ്ക്കുന്നു.

9. ഇരുഭാഗത്തുമുള്ള അഭിഭാഷകരെയും വിശദമായി കേട്ടതിനുശേഷം, ഈ കേസ് വിശകലനം ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പ്, കരാറുകളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചില തത്ത്വങ്ങൾ നാം നിരീക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നിയമനിർമ്മാതാക്കളുടെ വ്യക്തിപരമായ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ കൂടി ഉൾക്കൊള്ളേണ്ടതിനാൽ നിയമ വ്യാഖ്യാനം കൂടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. ഇതിൽ നിന്ന് വിഭിന്നമായി, കരാർ വ്യാഖ്യാനം കക്ഷികൾ പ്രകടിപ്പിച്ച ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കിയെടുക്കുന്നത് കോടതികൾക്ക് ഒരു 'പുനരാവർത്തന പ്രക്രിയ'യാണ്. ഏതായാലും, ഒരു നിയമമോ കരാറോ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിനുള്ള ആദ്യപടി അത് വായിക്കുക എന്നതാണ്.

10. സാധാരണയായി, വ്യവസായികൾ ഒരു കരാറിന്റെ എല്ലാ ചെറിയ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ചിന്തിക്കാറില്ല. ഒരു രേഖയിൽ കക്ഷികൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷയ്ക്ക് ഒന്നിലധികം അർത്ഥങ്ങളുണ്ടാകാം. കക്ഷികൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതുപോലെ, വ്യാപാരരംഗത്ത്

ന്യായമായ അർത്ഥം പരിഗണിച്ച് ഒരു കരാറിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കിയെടുക്കുക എന്നത് കോടതികളുടെ ഉത്തരവാദിത്തമാണ്.[1] കരാർ വ്യാഖ്യാനത്തിനുള്ള നിയമങ്ങളുടെ വികസനം ക്രമേണയും നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെയും സംഭവിച്ചതാണ് എന്ന് ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് അപ്രസക്തമാകില്ല. വഴങ്ങാത്ത പരമ്പരാഗത രീതികളിൽനിന്ന് കർശനമായ യുക്തിയിലേക്ക് വ്യാഖ്യാന നിയമങ്ങളുടെ വികാസം പുരോഗമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന്, കൂടുതൽ കേസുകൾ പഠിക്കാതെ തന്നെ, ചുരുക്കത്തിൽ നമുക്ക് പറയാൻ കഴിയും.[2]

11. കരാർ വായിക്കുമ്പോൾ, കരാർ കാലയളവിൽ അപ്പീൽ നൽകിയയാളിൽ നിന്ന് എതിർകക്ഷിയിലേക്ക് ബിസിനസ്സ് കൈമാറാനാണ് കക്ഷികൾ ഉദ്ദേശിച്ചത് എന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഈ കരാർ എതിർകക്ഷിക്ക് ബിസിനസ്സ് നടത്തുന്നതിനുള്ള ഒരു പാട്ടക്കരാറോ ലൈസൻസോ ആയിരുന്നില്ല. എന്നാൽ, രേഖയിലെ ഭാഷയെ മാത്രം ആശ്രയിച്ച് അതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കരുത് എന്നും, മറിച്ച് കരാറിന് ശരിയായ അർത്ഥം നൽകുന്നതിന് ബാഹ്യ തെളിവുകൾ ഉപയോഗിക്കണം എന്നും എതിർകക്ഷി വാദിച്ചു. ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, എല്ലാ ബാഹ്യ തെളിവുകളും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, കരാറിനെ ബോംബെ വാടക നിയമത്തിന് കീഴിൽ വരുന്ന ഒരു 'ലീവ് ആൻഡ് ലൈസൻസ്' കരാറായി കണക്കാക്കണം എന്ന് അദ്ദേഹം സമർപ്പിച്ചു. രസീതുകൾ 'വാടക രസീതുകൾ' ആയി രേഖപ്പെടുത്തിയതുപോലുള്ള ബാഹ്യ തെളിവുകൾ പരിഗണിച്ച് വേണം രേഖയെ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ എന്ന് ഇന്ത്യൻ തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 95-നെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു.

12. ഹൈക്കോടതി നിയമപരമായ ചോദ്യം താഴെ പറയുന്ന രീതിയിൽ ഉചിതമായി തിരിച്ചറിഞ്ഞതായി ശ്രദ്ധിക്കാവുന്നതാണ്:

> 15.അതിനാൽ, തർക്കം പ്രധാനമായും 1963 ഫെബ്രുവരി 7-ലെ കരാർ, കടമുറിയിൽ ഒരു ബിസിനസ്സ് നടത്തുന്നതിനുള്ള ലൈസൻസ് ആയിരുന്നോ, അതോ എതിർകക്ഷി വ്യവഹാരത്തിലുള്ള സ്ഥലത്ത് നടത്തിയിരുന്ന നിലവിലുള്ള ബിസിനസ്സ് നടത്തുന്നതിനുള്ള ലൈസൻസ് ആയിരുന്നോ എന്നതിനെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയാണ്. ഈ രേഖ, സ്ഥലത്തിൽ ഒരു അവകാശം സൃഷ്ടിക്കുന്നുണ്ടോ അതോ ബിസിനസ്സിൽ മാത്രമാണോ?

13. ഈ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം നൽകുന്നതിനായി, ഹൈക്കോടതി തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 95 ഉപയോഗിച്ചു. അത് താഴെ പറയുന്നവയാണ്:

> 95. 'നിലവിലുള്ള വസ്തുതകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒരു രേഖയിലെ ഭാഷ അർത്ഥശൂന്യമാകുമ്പോൾ, അതിന് തെളിവ് നൽകാവുന്നതാണ്.- ഒരു രേഖയിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഷ ഒറ്റയ്ക്ക് നോക്കുമ്പോൾ വ്യക്തമാണെങ്കിലും, നിലവിലുള്ള

---

1 *ഇൻവെസ്റ്റേഴ്സ് കോമ്പൻസേഷൻ സ്കീം vs. വെസ്റ്റ് ബ്രോംവിച്ച് ബിൽഡിംഗ് സൊസൈറ്റി*, [1998] 1 WLR 896

2 വിഗ്മോർ ജെ.എച്ച്, "വിഗ്മോർ ഓൺ എവിഡൻസ്, വാല്യം 4" (1915) 25 ദ യേൽ ലോ ജേണൽ 163

വസ്തുതകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അത് അർത്ഥശൂന്യമാകുമ്പോൾ, ആ ഭാഷ ഒരു പ്രത്യേക അർത്ഥത്തിലാണ് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് കാണിക്കാൻ തെളിവ് നൽകാവുന്നതാണ്.

സ്പഷ്ടീകരണം: എ തന്റെ കൽക്കട്ടയിലുള്ള വീട് ബി-ക്ക് ഒരു ആധാരം വഴി വിൽക്കുന്നു. എന്നാൽ എ-ക്ക് കൽക്കട്ടയിൽ വീടുണ്ടായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തിന് ഹൗറയിൽ ഒരു വീടുണ്ടായിരുന്നു. ആധാരം എഴുതിയ ശേഷം ബി ആ വീടിന്റെ കൈവശാവകാശം എടുത്തിരുന്നു. ആ ആധാരം ഹൗറയിലെ വീടിനെക്കുറിച്ചുള്ളതാണെന്ന് കാണിക്കാൻ ഈ വസ്തുതകൾ തെളിവായി നൽകാവുന്നതാണ്.

പ്രസ്തുത വകുപ്പ്, വകുപ്പ് 91 മുതൽ 100 വരെയുള്ള 'വാക്കാലുള്ള തെളിവുകൾ രേഖാമൂലമുള്ള തെളിവുകളാൽ ഒഴിവാക്കപ്പെടുന്നതുമായി' ബന്ധപ്പെട്ട അധ്യായം VI-ന്റെ ഭാഗമാണ്. വകുപ്പ് 92 ഇപ്രകാരമാണ്:

92. വാക്കാലുള്ള കരാറിന്റെ തെളിവുകൾ ഒഴിവാക്കൽ— ഏതെങ്കിലും കരാർ, വസ്തുവകകളുടെ കൈമാറ്റം അല്ലെങ്കിൽ നിയമപ്രകാരം രേഖാമൂലമായി നൽകേണ്ട ഏതെങ്കിലും കാര്യങ്ങൾ, എന്നിവയുടെ നിബന്ധനകൾ അവസാന വകുപ്പ് അനുസരിച്ച് തെളിയിക്കപ്പെട്ടാൽ, അത്തരം രേഖകളിലെ കക്ഷികൾക്കോ അവരുടെ പ്രതിനിധികൾക്കോ, ആ രേഖകളിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിരുദ്ധമായിട്ടോ, മാറ്റം വരുത്തുന്നതിനോ, കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതിനോ, ഒഴിവാക്കുന്നതിനോ വേണ്ടിയുള്ള ഏതെങ്കിലും വാക്കാലുള്ള കരാറോ പ്രസ്താവനയോ തെളിവായി സ്വീകരിക്കാൻ പാടില്ല:...

ക്ലിപ്ത വ്യവസ്ഥ (6).- ഒരു രേഖയിലെ ഭാഷ നിലവിലുള്ള വസ്തുതകളുമായി ഏത് രീതിയിൽ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് കാണിക്കുന്ന ഏതൊരു കാര്യവും തെളിയിക്കാവുന്നതാണ്.

14. രേഖയിലെ വ്യവസ്ഥകൾ സംശയത്തിനിട നൽകുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഈ രണ്ട് വകുപ്പുകളിൽ നിന്നും ക്ലിപ്ത വ്യവസ്ഥ ആശ്രയിക്കാൻ കഴിയൂ എന്നത് വ്യക്തമാണ്. എന്നാൽ ഒരു രേഖ വളരെ വ്യക്തവും അത് വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടും ഇല്ലാത്തതുമാണെങ്കിൽ, ക്ലിപ്ത വ്യവസ്ഥ ബാധകമല്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ, വകുപ്പ് 95 എന്നത് വകുപ്പ് 92-ലെ ക്ലിപ്ത വ്യവസ്ഥ 6-ന് കൂടുതൽ വ്യക്തത നൽകുന്നു എന്ന് നമുക്ക് പറയാം.

15. മറുവാദം ശരിയാണെന്ന് വാദിച്ചാൽ അത് തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 92-നെ അപ്രസക്തമാക്കുകയും, അതോടൊപ്പം ക്ലിപ്ത വ്യവസ്ഥ 6-ന്റെ വ്യാപ്തി പ്രധാന വകുപ്പിനും അപ്പുറത്തേക്ക് വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ഹൈക്കോടതി നൽകിയ അത്തരം ഒരു വ്യാഖ്യാനം നിയമപരമായ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങളെ ലംഘിക്കുന്നതാണ്.[3] ഏതെങ്കിലും രേഖയിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിരുദ്ധമായോ, മാറ്റം വരുത്തുന്നതിനോ, കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതിനോ, ഒഴിവാക്കുന്നതിനോ ഉള്ള ഏതൊരു വാക്കാലുള്ള കരാറിനോ പ്രസ്താവനക്കോ തെളിവ്

3 രോഹിതാഷ് കുമാർ vs. ഓം പ്രകാശ് ശർമ്മ, (2013) 11 SCC 451, പേജ്. 459-ൽ.

നൽകുന്നതിനെ വകുപ്പ് 92 പ്രത്യേകം വിലക്കുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട ജഡ്ജി പറഞ്ഞതുപോലെ, ഒരു രേഖയിലെ വ്യവസ്ഥകൾ അതിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണെന്ന് കാണിക്കാൻ വാക്കാലുള്ള തെളിവുകൾ സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, അത് ആ വ്യവസ്ഥകളെ എതിർക്കുന്നതിനോ മാറ്റം വരുത്തുന്നതിനോ ഉള്ള തെളിവുകൾ നൽകാൻ അനുമതി നൽകുന്നതിന് തുല്യമാകും. അങ്ങനെ അത് വകുപ്പ് 92-ന്റെ വിലക്കുകൾക്കുള്ളിൽ വരുന്നു. വകുപ്പ് 92-ന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അതിനുള്ള അപവാദങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ട് ഇല്ലാതാക്കാൻ നിയമനിർമ്മാതാവ് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് അനുമാനിക്കാൻ കഴിയില്ല.

16. നിയമപ്രകാരം, പ്രതിമാസം 90 രൂപ റോയൽറ്റി നൽകി 'കരണ്ടികർ ബ്രദേഴ്സ്' എന്ന പേരിൽ ബിസിനസ് തുടരാൻ കരാർ നിർബന്ധമാക്കിയിരുന്നു എന്നത് വ്യക്തമാണ്. കക്ഷികൾ വ്യവസ്ഥകളും കരാറും അംഗീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, രേഖയിലെ ഭാഷയിൽ അവ്യക്തതയുണ്ടെന്ന് തെളിയിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, എതിർകക്ഷിക്ക് അതിന് വിരുദ്ധമായ ബാഹ്യ വാക്കാലുള്ള തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാൻ കഴിയില്ല. കരാർ അതേ വ്യവസ്ഥകളിൽ തന്നെയായിരുന്നു നീട്ടിയത് എന്നതും ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാണ്.

17. വിഷയം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ഹൈക്കോടതിക്ക് വകുപ്പ് 95-ന്റെ വ്യാപ്തി മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ പിഴവ് സംഭവിച്ചു, അത് കരാറിലെ ഭാഷയിലെ അവ്യക്തതയെക്കാൾ അതിന്റെ ലംഘനത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന തെളിവുകൾ പരിഗണിക്കുന്നതിലേക്ക് നയിച്ചു. കടമുറി പാട്ടത്തിനെടുക്കുന്നതിനോ ലൈസൻസ് എടുക്കുന്നതിനോ വേണ്ടിയായിരുന്നില്ല, മറിച്ച് നിലവിലുള്ള ബിസിനസ്സ് തുടരുന്നതിന് വേണ്ടിയാണ് ലൈസൻസ് ഉണ്ടാക്കിയത് എന്നും തെളിവുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഹൈക്കോടതി നൽകിയ അർത്ഥം അംഗീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത് കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള കരാറിന് പകരമായി കോടതികൾ സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം കാര്യങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതിന് തുല്യമാകും. എതിർകക്ഷിയുടെ അഭിഭാഷകൻ 'വാടക ലഭിച്ചു' എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയ പണമടച്ച രസീതിൽ വളരെയധികം ഊന്നൽ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, കരാറിലെ വ്യക്തവും അവ്യക്തമല്ലാത്തതുമായ ഭാഷയ്ക്ക് അനുസൃതമായി, അത്തരം തെളിവുകൾ നിയമപരമായി പരിഗണിക്കാൻ കഴിയില്ല.

18. കൂടാതെ, മേൽപ്പറഞ്ഞ സാഹചര്യം ബോംബെ വാടക നിയമത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരുമെന്ന വാദം തെറ്റാണ്. ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കരാർ നിലവിലുള്ള ബിസിനസ്സ് തുടരുന്നതിനുള്ള ലൈസൻസാണ് എന്ന് നമ്മൾ നിർണ്ണയിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, അത്തരം ക്രമീകരണങ്ങൾ ബോംബെ വാടക നിയമത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരില്ല. അതിനാൽ, വിചാരണക്കോടതിയുടെ അധികാരപരിധി ഇല്ലാതാകുന്നില്ല.

19. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, ഹൈക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവ് നിലനിൽക്കുന്നതല്ല. അതിനാൽ അത് റദ്ദാക്കുന്നു. വിചാരണക്കോടതിയുടെ വിധി പുനഃസ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ

നിബന്ധനകളോടെ അപ്പീൽ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. ചെലവുകൾക്ക് ഉത്തരവുകളൊന്നും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല.

ദേവിക ഗുജ്റാൾ അപ്പീൽ അനുവദിച്ചു